

Sygn. akt II CSK 604/14

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa M. G.
przeciwko Skarbowi Państwa - [...] Komendantowi
Wojewódzkiemu Policji w [...] o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 maja 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu
z dnia 13 lutego 2014 r., sygn. akt I ACa 1251/13,

- 1) odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2) oddala wniosek adwokata M.T. o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi w postępowaniu kasacyjnym;**
- 3) nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w Poznaniu oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 30 września 2013 r., którym zostało oddalone jego powództwo o zasądzenie zadośćuczynienia w wysokości 250 000 zł za naruszenie dobra osobistego w postaci prawa do zdrowia.

W skardze kasacyjnej powoda w ramach podstawy naruszenia przepisów postępowania, przewidzianej w art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c., podniesiony został zarzut naruszenia art. 231 k.p.c. przez rozważenie zebranego materiału dowodowego w sposób dowolny, prowadzący do błędnego rozstrzygnięcia i ustalenia, że pozwany, powołując się na przedawnienie roszczenia, nie nadużył prawa podmiotowego i to wbrew możliwości wyprowadzenia wniosku przeciwnego oraz art. 102 k.p.c. przez niezastosowanie go.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Podstawą skargi kasacyjnej może być, zgodnie z art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c. naruszenie przepisów postępowania, jeżeli uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy. Przepis art. 398³ § 3 k.p.c. wyłącza możliwość objęcia tą podstawą skargi kasacyjnej zarzutów dotyczących ustalenia faktów i oceny dowodów, z uwagi na charakter postępowania kasacyjnego i zakres rozpoznania skargi. Z art. 398¹³ § 2 k.p.c. wynika, że Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia.

Wyłączenie przewidziane w art. 398³ § 3 k.p.c. nie wskazuje wprost przepisów dotyczących ustalenia faktów i oceny dowodów, ale jednolicie przyjmowane jest w orzecznictwie, że obejmuje ono przepisy art. 228 § 1, art. 229 i art. 230 k.p.c. regulujące bezdowodowe ustalanie faktów oraz art. 231 k.p.c. dotyczący możliwości ustalania faktów na podstawie domniemania faktycznego. Do tej kategorii należy również art. 233 k.p.c., określający zasady dokonywania oceny dowodów (por. wyroki: z dnia 26 kwietnia 2006 r., V CSK 11/06; z dnia 24 lutego 2006 r., II CSK 136/05; z dnia 13 sierpnia 2008 r., I CSK 83/08; z dnia 5 lutego 2014 r., V CSK 140/13, niepublikowane). Oznacza to, że skarga kasacyjna ograniczona tylko do zarzutów związanych z wymienionymi przepisami, a nie

wskazująca na inne naruszenia prawa jest niedopuszczalna (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CSK 13/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 76; z dnia 18 lutego 2014 r. I CSK 368/13, niepubl.).

Podstawa skargi wniesionej przez powoda i jej uzasadnienie odnoszą się do kwestionowania ustaleń faktycznych (art. 231 k.p.c.), których niewłaściwe rozważenie doprowadzić miało do błędnego rozstrzygnięcia, w odniesieniu do uznania zarzutu przedawnienia roszczenia za uzasadniony, dotyczy zatem przepisu, który został wyłączony przez art. 398³ § 3 k.p.c. Pretensje związane z naruszeniem art. 102 k.p.c. nie mogą być podstawą skargi kasacyjnej, ponieważ dotyczą orzeczenia niepodlegającego kwestionowaniu tym środkiem zaskarżenia.

Z powyższych względów skarga kasacyjna oparta na podstawie, której nie przewiduje kodeks postępowania cywilnego, została odrzucona, stosownie do art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Wniesienie skargi kasacyjnej niespełniającej podstawowych wymagań procesowych, stawianych temu środkowi, prowadzących do jej odrzucenia, nie uprawnia do skutecznego domagania się przez adwokata z urzędu przyznania kosztów nieopłaconej pomocy prawnej. Brak podstaw, by z mocy § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie i oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, przyznać mu zwrot tych kosztów.

Na podstawie art. 102 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. powód nie został obciążony kosztami postępowania kasacyjnego, z uwagi na jego sytuację rodzinną i majątkową oraz istotne znaczenie dla niego wyniku sprawy.